

[Stærmose.]

mange Søfolk, som kan komme i Betragtning, Gruppen kan begrænses til en ca. 5 000, eller den kan maaske begrænses til den Kreds, som inden Fristens Udløb modtager de 3 Maaneders Statsferie, der blev vedtaget sidste Aar. Man kan saa regne ud, hvor meget der skal til for at betale en rimelig Godtgørelse, der svarer til den Tortgodtgørelse, som Besættelsestidens Ofre har faaet. Hvis man regner med, at det drejer sig om et Beløb paa ca. 20 Mill. Kr., vil det altsaa sige, at der i Gennemsnit til hver Mand kan blive ca. 4 000 Kr., og man kan saa stille det Beløb til den enkeltes Raadighed paa den Maade, at man fradrager et bestemt Beløb, f. Eks. 100 Kr. for hver 1 000 Kr.s Laan til de Paarørende, og altsaa gør hele Forholdet op paa denne summariske Maade, hvor man ser fuldstændig bort fra en Godtgørelse for tabt Arbejdsfortjeneste som Grundlaget.

En Støtte for dette Argument finder adskillige af vore Søfolk deri, at man jo alligevel ikke gennemfører dette Arbejds-godtgørelsessynspunkt fuldt ud. Man gennemfører det nemlig kun for Forsørgerne og ikke for dem, der ikke har haft nogen at forsørge herhjemme, og som altsaa ikke har været nødt til at lade andre laane i deres Navn. Der er en Svaghed i Lovforslagets Opbygning her, som man absolut maa se at faa repareret noget paa, hvis man gaar videre i Behandlingen paa den højtærede Ministers Grundlag. Der er en stor praktisk Fordel forbundet med at gaa ind paa den Betragtning, som jeg her har fremført, og som ogsaa har været berørt af de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Danmarks kommunistiske Parti. Der er den praktiske Fordel, at en saadan Afregning vil være uhyre let at administrere, medens en Afregning efter det foreliggende Forslag vil være meget besværlig at faa gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kom med et udmærket Forslag om, at der skulde oprettes et særligt Kontor til Behandling af de hjemvendende Søfolks Sager. Det er efter min Mening en ganske fortræffelig Idé, som jeg vil haabe bliver ført ud i Praxis. Men man kan sige sig selv, at hvis dette Kontors væsentligste Arbejde bliver det at beskæftige sig med alle disse Formaliteter og disse meget langvarige Undersøgelser, som den nøjagtige Opgørelse efter det forelagte Forslag vil medføre, saa vil det ikke blive noget populært Kontor for de hjemvendende Søfolk, og det vil ikke blive noget Kontor, som vil kunne faa Arbejdskraft tilovers til det med-

menneskelige og til det socialt hjælpende Arbejde, som det ærede Medlem skitserede.

Der er efter min Mening virkelig Grund til at beskæftige sig alvorligt med hele det Grundsavn paa dette Opgør, at Søfolkene virkelig skal behandles som Frihedskæmpere og efter de samme Retningslinier, som indeholdes i Erstatningslovgivningen. Men hvis man mener, at man skal holde fast ved denne noget blandede og efter min Mening fra Begyndelsen noget kompromitterede individuelle Behandling, saa er der enkelte Forhold, som jeg haaber at se Ændringsforslag til, naar dette vigtige Forslag kommer tilbage fra Udvalget. Det drejer sig her først og fremmest om Ikke-Forsørgeres Dyrtdidstillæg, med Hensyn til hvilket jeg vil give Tilslutning til de Synspunkter, som er fremført af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Og der er en anden Post i Opgøret, som jeg meget gerne vil anmode det kommende Udvalg om at se noget nærmere paa, idet det forekommer mig, at de Leveomkostninger, som er opgivet i Bemærkningerne til § 3, £ 2—10 sh om Ugen, vil vise sig ikke at være holdbare over for de faktiske Forhold, som de ilandværende Søfolk har levet under. Jeg haaber ogsaa, der kommer Ændringsforslag til de Bestemmelser, som lægger Loft over Statens Ydelser, idet det efter min Mening maa være saadan, at hvis man gaar ind for den individuelle Behandling, maa man gøre det helt ud.

Adskillige tidligere ærede Ordførere har berørt Fiskernes Forhold. Jeg er vidende om, at man i hvert Fald har haft Planer fremme om, at man vilde gøre op med Fiskerne paa den Maade, at man foretog en Udligning inden for Fiskernes egen Kreds, saaledes at de Fiskere, der f. Eks. har været i det britiske Admiralitets Tjeneste eller har været forhindret i at fiske og dermed faa Del i de meget høje Indtægter, som Fiskerne ogsaa i Storbritannien har haft, skulde have en Godtgørelse ud af en fælles Pulje. Der er ikke, saa vidt jeg kan se, under hele Behandlingen af dette Lovforslag fremkommet nogen Detaille med Hensyn til dette Opgør, men jeg vil finde det naturligt, naar vi faar Udvalgsbetænkningen, at der deri gives nogle Oplysninger herom. Hvis dette Opgør inden for Fiskernes egen Kreds ikke kan gennemføres, er det rimeligt, at de Fiskere, der har udført allieret Tjeneste, i de fleste Tilfælde allieret Krigstjeneste, kommer med ind under de samme Bestemmelser, som nu skal gælde de søfarende.

Jeg skal ikke komme ind paa Betragtninger over flere Enkeltheder, men under-